

Tekbir!

Tuncer Köseoğlu

15 Temmuz gecesi tekbir getirdiğim için bir gecede hidayete ermediğimi biliyorum. Hayatımı yine kendi günahlarımla barışık bir şekilde sürdüreceğimin farkındayım. Ama darbe haberini aldığı anda kötülük yapan evladını bekler gibi elinde sopayla darbecilere karşı koyan ‘devrimci’ kadının yanında duracağımı biliyorum.

Ardımda yürüme, liderin olamayabilirim. Önümde yürüme, takipçin olamayabilirim. Yanımda yürü, yoldaş olursun. Kızıl derili atasözü.

Hayatın sen ne istersen iste tuhaf bir matematiği var. Bir olay bütün bildiklerinin, hayatın boyunca biriktirdiklerinin çöp olduğunu gösteriyor insana. 15 Temmuz’da bana olduğu gibi... Darbe girişimini memleketim Rize’de öğrendim. Bir önceki yazımda anlattığım gibi Rize Cumhuriyet Meydanı’nda sabahladım. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın çağrısı üzerine halk darbeye karşı alanda toplanmıştı. Ve camilerden selalar okunmaya başlandı. Halk tekbir getiriyordu. Ben de tekbir getirdim. Defalarca...

Bu benim hayatımda bir ilkti, belki orada toplanan büyük kalabalıklar için de... O tekbirin gücüne sığınmıştı insanlar. Cumartesi günü alçakça ve haince kalkışmanın korkunç bilançosu ortaya çıkınca ülkenin yaşadığı felaketin boyutu anlaşılır oldu. Darbeci alçaklar çoğu sivil 250 kişiyi katledip 1500 kişiyi de yaralamıştı hain kalkışmada...

Öncelikle bir şeyin adını koyalım. Bu hainliği yapan FETÖ’nün lideri Fetullah Gülen, ABD’nin bilgisi olmadan değil darbeye kalkışmak, tuvalete bile gidemez. 17-25 Aralık’ta hukuk yoluyla yapmak istedikleri ama başaramadıkları darbeyi, bu kez silahla kan dökerek denediler. Her üç darbe girişimini de halk önledi, ilk ikisinde Erdoğan’a oylarıyla destek vererek, üçüncüsünde darbecilerin tank, tüfek, bombalarına bedeniyle set çekerek...

Kanlı darbeyi önleyen isimsiz kahramanların yaptıklarını izledikçe, dinledikçe ve okudukça insan böyle bir memleketin sıradan bir bireyi olduğu için kendisiyle gurur duyuyor. Hal böyleyken sokağa çıkarak hayatlarını ortaya koyan insanları ‘Askerleri linç eden hatta kafalarını kesen vahşiler’ olarak gösterildiklerine de tanık olduk. (Şunu açıkça söylemem gerekiyor; benim yanımda arkadaşım, kardeşim ya da hiç tanımadığım biri böyle alçakça katledilecek, sonra elime geçen o kişiye hiçbir şey yapmayacağım. Kusura bakmayın ama Taptuk Emre Dergahı’na 40 yıl düzgün odun taşıyan Yunus değilim. Kimse de değil...) ‘Kafa kesmenin’ yalan olduğu bilindiği halde sürdürülmesi boşa değil. Batı basınının önemli bir bölümünün darbecileri ‘cici’ gösterme çabası, ülkeyi işgal sevdasında olanların emperyalist amaçlarının devam ettiğini gösteriyor.

Darbeyi önleyen insanlara karşı, içerde ve dışarda bu yalanları sürdürenler var ilk gecedan itibaren. ‘İnsan haklarını’ savunur gibi görünüp kendi halkına düşman olanlar beni hiç şaşırtmadı. Onlar zaten sevmedikleri bu halka tepeden baktıkları için, tankın önüne insanların neden yattığını, çocuklarını uyutup tek başına askerlerin karşısına duran kadının ne hissettiğini anlayamadılar. Anlamazlar da. Benim en büyük hayal kırıklığım solculardan, sosyalistlerden yana oldu.

Roni Margulies gibi azınlıkta kalan birkaç sosyalist, 15 Temmuz ve sonrasında yaşanan halk hareketinin hakkını verdi. Geriye kalan büyük çoğunluk susmayı, tepkisiz kalmayı tercih etti... Kendilerini haklı çıkarmak için yan yollara saptılar. Tekbiri bahane edip, ‘gericilikle’ suçladılar alanları dolduranları. Oysa, yaşanan devrimin ta kendisiydi. Sen de gelseydin kardeş, omuz verseydin. Tankın altına yatmana da gerek yoktu, silahın önüne durmana da... Tekbir yerine ‘Kahrolsun Emperyalizm, Darbeye hayır...’ deseydin. Hani emperyalizme geçit yoktu? Ne oldu o ideallere? Canı pahasına darbeyi önleyen ‘cahil halk’ bütün ezberini mi bozdu?

Bilen bilir, bilmeyen için yazayım. İçmeyi seven sosyal çevresi de genelde bu şekilde olan biriyim. 15 Temmuz gecesi tekbir getirdiğim için bir gecede hidayete ermediğimi biliyorum. Hayatımı yine kendi günahlarımla barışık bir şekilde sürdüreceğimin farkındayım. Ama darbe haberini aldığımda kötülük yapan evladını bekler gibi elinde sopayla darbecilere karşı koyan ‘devrimci’ kadının yanında duracağımı biliyorum. Diğer bildiklerimi çöpe attım o gecedan sonra...

Serbestiyet

28.07.2016